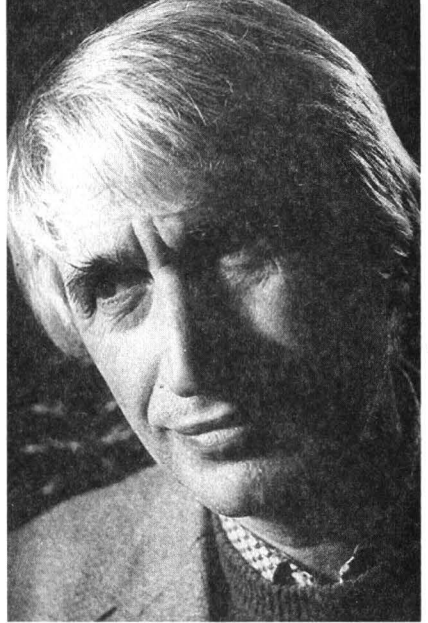

Un director premiat, un teatru care „se descurcă“

■ Domnule Emil Boroghină, vă ajunge subvenția?

□ V-aș ruga să-mi permiteți să vorbesc la timpul trecut, atâta vreme cât nu cunoaștem nivelul bugetului pentru anul în curs și, mai ales, când va fi aprobat acest buget.

Pentru teatre, banii s-au virat până acum de la lună la lună și asta îți creează un sentiment de nesiguranță. În plus, nu poți să prevezi activități pe termen lung sau proiecte din ce în ce mai îndrăznețe.

Noi am făcut-o, asumându-ne oarecare riscuri. Dar aceasta nu este vina Ministerului Culturii, ci mai degrabă a celor de la Finanțe.

Trecând peste faptul că salariile celor din artă sunt încă foarte mici, că nu-ți poți oferi, cu salariul primit, aproape nici un fel de bucurie, că atunci când suntem vizitați de cineva, fie că este din țară sau din străinătate, trebuie să băgăm serios mâna în buzunarele proprii cu teama că vor rămâne goale, pentru a fi corect trebuie să

mărturisesc că subvenția ne-a ajuns de fiecare dată și că în acești patru ani am realizat proiectele repertoriale cunoscute.

Aș vrea să vă mai spun că, după știința mea, raportându-ne la numărul de salariați din fiecare instituție, subvenția noastră nu a fost nici mai mare, nici mai mică decât a celorlalte Teatre Naționale.

■ Cum dobândiți alte mijloace financiare pentru a face față necesităților?

□ Așa cum am mai declarat și cu alte prilejuri, aproape tot ce am realizat până în momentul de față a fost din subvenție. De altfel, nu cred în atât de discutatele și așteptatele sponsorizări, care sunt convins că ar crea o stare de dependență. Aceste sponsorizări pot veni după ce au fost rezolvate, asigurate de către stat mijloacele financiare necesare existenței, cel puțin decente, a instituției culturale, ajutându-ne în realizarea unor programe mai costisitoare.

© Moment din Ubu rex la Teatrul Național din Craiova (regia: Silviu Purcărete)

■ **Ministerul este interesat de proiectele dumneavoastră culturale? Vă sprijină când îl solicitați sau vine și în întâmpinare?**

□ Aș fi nedrept și incorect dacă nu aș declara că am primit permanent, în acești patru ani care s-au scurs de la Revoluție, întregul sprijin al celor de la Ministerul Culturii. Și domnii miniștri Andrei Pleșu, Ludovic Spiess, Mihai Golu, Marin Sorescu, și domnul secretar de stat Mircea Albulescu, care răspunde direct de teatrele din România în momentul de față, precum și colaboratorii și subordonații domnilor-lor, ne-au ajutat ori de câte ori le-am solicitat sprijinul.

Raporturile noastre cu toate direcțiile – și în special cu direcția de specialitate din cadrul Ministerului – sunt și au fost întotdeauna excelente. Aș vrea să vă mărturisesc că ne-am bucurat nu numai de sprijinul competent al celor de la Ministerul Culturii în realizarea proiectelor noastre culturale, ci chiar și de simpatia, respectul și – uneori – și prietenia lor.

■ **Credeți că ați putea conduce un teatru particular? Ați vrea?**

□ Nu mi-am pus niciodată problema. Ceea ce este sigur, este că nu doresc acest lucru. Fcarea că creșesc, dar eu nu cred că un teatru particular, la noi sau aiurea, va avea vreodată capacitatea și îndrăzneala să viseze la mari proiecte culturale și să le și realizeze. Vor prima întotdeauna obiectivele financiare, obsesia dobândirii fondurilor, ajungându-se poate și la compromisuri în încercarea de supraviețuire.

De altfel, trebuie să vă spun că nu doresc să lucrez în alt teatru în afară de Naționalul craiovean. Aici sunt toate „legăturile“ mele, aici, în majoritatea lor, oamenii sunt prietenoși și calzi și astfel au putut fi evitate eventualele tensiuni.

Avem încredere unii în ceilalți și motive reale de divorț nu există, pentru nici una dintre părți.

Eu nu cred în abandonările gratuite. Dar, dacă pe mine nu mă interesează să fiu în fruntea unui teatru particular, asta nu înseamnă că nu voi fi în stare să aplaud pe acei care ar izbândi. Acestor „cutezători“ le urez succes.

MAGDALENA BOIANGIU

Die Göttin und ihr Heros

chon im Foyer ist der Gott zu hören. Durch den verschlossenen Eingangsvorhang des Odeon klingt Gymnalmusik. Dahinter rauscht und grollt Poseidon. Eine fette, aber beunruhigende akustische Präsenz. Brandungsdonner. Wogenansturm, der sich auf Klippen bricht. Die Götter sind immer schon da. Das Publikum

Sigrid Löffler über den Antiken-Zyklus und seinen heimlichen Höhepunkt

nach dem Stiefsohn verzehrt und, von ihm abgewiesen, sein Schwert in die Scheide stößt. Und Hippolytos, der Artemis gehörig, der Begehrte des Sohns des nach dem Mythos von Poseidon erschlagen und von Aphrodite zerbissen wird

– „Phaedra“ von Silviu

im Wiener Odeon war drei Abende lang „Phaedra“ von

■ König Ubu mit Macbeth gekoppelt

Im überlassenen Haus der ehrverlorenen Familie treiben zum konventionellen Regiebeginn die starken Frauen (Bulle Ogier und Nada Strancar) im Kampf um den flatterhaften Sohn die Handlung voran. Doch schon hier ist der gehetzte Borkman durch ständiges Dielenknarren drückend präsent. Spätestens im zweiten Akt enttarnen uns Bondy in die

«Si Titus Andronicus avait compté six actes, Shakespeare s'en serait pris aux spectateurs des premiers rangs et les aurait fait périr dans d'atroces souffrances», écrit Jan Kott dans son fameux ouvrage *Shakespeare, notre contemporain*. Il soulignait à quel point cette première tragédie du jeune barde, qui a 26 ans quand il écrit ça, était dementielle. On y compte au moins 35 meurtres, des bras sciés, des langues arrachées, et tutti quanti. Longtemps «La Très Lamentable Tragédie romaine de Titus Andronicus» passa pour un sanglant mélodrame indigne de Shakespeare, une ébauche trop encombrante l'oeuvre qui allait venir avec les grandes figures de Macbeth, Lear, durant des siècles «barbare» jusqu'à ce que le Stratford, la redécouverte d'Olivier

EDITED BY DEBORAH JONES

REVIEWS

TITUS ANDRONICUS

By William Shakespeare. Romania's National Theatre of Craiova for the Melbourne International Festival of the Arts. Director: Silviu Purcariete. Design and costumes: Stefania Cenean. State Theatre, Melbourne.

HELEN THOMSON

AS a festival opener, this production of Shakespeare's bloodbath play Titus Andronicus, by one of Europe's most acclaimed theatre companies, was a ringing success. A considerably shorter text, a grand, large scale and visually simplified production and a style of historical seriousness from actors of the highest order demonstrated that this play really was high tragedy, not just a horror show

THE AUSTRALIAN THEATRE

THE NATIONAL THEATRE OF CRAIOVA'S PRODUCTION OF THE CARETAKER

presented by THE NATIONAL THEATRE OF CRAIOVA'S PRODUCTION OF THE CARETAKER

by DANIELA PELEANU

directed by DANIELA PELEANU

THE AUSTRALIAN

Titus a play for our times

IT is probably not too far from the truth to say that, with the exception of the Andronicus, this really is the first professional production of the play in this country. Last night Romania's National Theatre of Craiova (pictured left and right) interpreted the play through its splendor under Craiova's auspices at the Melbourne International Festival of the Arts. From tomorrow, Melbourne's Theatreworks presents its radical reworking of the play, simply called Titus, using four different cultural groups to reflect both the multicultural nature of this country. Also last night the Melbourne Symphony performed Gorecki's *Symphony of Sorrowful Songs*. Chamber Made Opera premiered Robert Ashley's *Improvement: Don't Leave Linda*, and Adelaide's Magic Theatre kicked off the youth program with

Aus Rumänien: starkes Theater

„Theater der Welt“ in München: Eine Sensation aus der rumänischen Provinz

Ubu geht ins Theater und sieht sich selbst

La barbarie en sourdine
Des Roumains défendent Shakespeare avec splendeur

TITUS ANDRONICUS.
De William Shakespeare. Mise en scène de Silviu Purcariete. Décor et costumes de Stefania Cenean. Avec Stefan Iordache (Titus Andronicus), Valenti Mihali (Lucius), Mirela Cioba (Tamora), Ozana Oancea (Lavinia), Valeriu Dogaru (Saturninus), Marian Negrescu (Bassianus), Ilie Georgehe (le Maure), plus 13 autres collaborateurs du Théâtre National de Craiova. Dans le cadre du festival de théâtre des Amériques